

2023 – ANUL IULIU MANIU !

Cetatea Cavalerilor

NR. 7(35) IULIE 2023

Nr. 7 (35)/ IULIE 2023

Cetatea Cavalerilor

Fondator Col. r. Dr. Constantin MOSINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

O istorie, din anul 1938, mai puțin cunoscută

Este bine de știut, chiar și de către fanii regalității. Doi ani mai târziu, în 1940, N. Iorga a fost asasinat. Oficial, s-a pus în seama legionarilor, din cauza neînțelegerilor cu Zelea Codreanu, care ar fi condus la moartea acestuia din urmă. Dar se poate afirma, fără teamă de a greși, că și ceastă întâmplare a condus la nefericitul sfârșit al marelui savant¹.

Consilierul Regal N. Iorga a adus grave ofense Suveranului într-o ședință a Academiei, când președintele acestei înalte instituții, Constantin Rădulescu-Motru, propusese ca toți academicienii să se înscrie în bloc în „Frontul Renașterii Naționale” (înființat de Carol al II-lea la 16 decembrie 1938, în locul partidelor politice declarate clandestine). În acel moment, N. Iorga s-a ridicat, spunând că îl surprinde ca tocmai președintele să facă o atare propunere adunării, ca și cum aceasta ar fi o breaslă de bărbieri, tinichigii sau o asociație de funcționari comerciali.

„Nu, domnule președinte - a spus Iorga - noi nu suntem o turmă de mameluci, fiecare dintre noi are puterea de discernământ necesară și prin nimic nu am putea fi constrânși ori măcar ademeniți să comitem un asemenea act. Eu cel puțin, declar de la început, că nu m-aș putea înscrie niciodată în asemenea condițiuni.”

La strigătele de „destul”, „stai jos!” ale academicienilor, N. Iorga s-a ridicat din nou și a mai spus că nu vorbește numai în calitate de academician, ci și de istoric, și că dacă este vorba să facă istorie, apoi să mai aștepte puțin, domnii colegi, că vor afla lucruri interesante.

Cu toate protestele asistentei și fiind des întrerupt de academicieni, N. Iorga a început prin a aminti că „În Evul Mediu existau în Germania trei orașe libere: Hamburg, Lubeck și Bremen. În Lubeck, printre diferitele familii de evrei conlocuitoare se găseau unele care se numeau „Zollern”, adică familiile din deal, și spre a nu se confunda cu cele din vale își ziceau „Hohenzollern”. Acești Hohenzollerni, prin cămătă și tot felul de mijloace specific evreiești, devenind extrem de bogați, au ajuns mai târziu stăpâni ai castelului și domeniilor de la Sigmaringen, fiind mai târziu înnoilați de Margrafii Bavariei. Din acești Hohenzollerni se trage actuala noastră dinastie, care după cum este și firesc, poartă nu numai stigmatele rasei evreiești, dar mai suferă și de anumite tare care se transmit pe calea ereditară și periodic din patru în patru generații.”

Deși des întrerupt de asistență, N. Iorga a continuat totuși, arătând cum în calitatea sa de istoric, a putut stabili că „printre alte boli ale acestei familii se află și nebunia transmisă invariabil din patru în patru generații și că păcatele au căzut tocmai pe M.S. Regele ca să fie din generația celor nebuni. Regele Ferdinand a fost deplin sănătos la minte, după cum a fost sănătos și Regele Carol I, ca și fratele său, tatăl Regelui Ferdinand. Deși părintele Regelui Carol și bunicul Regelui Ferdinand au fost sănătoși, bunicul Regelui Carol I a fost totuși nebun, nebunie transmisă astăzi după a patra generație, Regelui Carol II. Mai mult încă: toți acești regi ori prinți nebuni, atunci când au simțit că puterea de vitalitate a sângelui evreesc din vinele lor scade, din cauza rezultatelor încrucișării cu prințese de sânge arian, au căutat să-și reconforteze virusul iudaic, prin căsătorii cu evreice. Așa a făcut și străbunicul lui Carol II, care l-a

¹ Text redirectionat pe rețelele sociale, semnalat de col. dr. Vasile Sava. Potrivit lui Ioan Popescu, Revista Colorado textul ar aparține unei corespondențe primită de la prof. dr. Vasile Șoimaru-Chișinău. Arhiva SRI, fond D, dosar 11382, vol. II, f. 181-184.

precedat cu patru generații și așa a făcut și actualul Rege al României, căsătorit – după cum se știe, a mai adăugat N. Iorga – cu d-na Lupescu.”

Suveranul, informat de propunerea ce urma a fi făcută de președintele Academiei, pentru înscrierea în bloc a academicienilor în „Frontul Renașterii Naționale”, asculta la microfon [!] dezbaterile din sala de ședințe a Academiei. Auzind cele spuse de N. Iorga, a trimis la Academie pe colonelul Urdăreanu, ca să-l împiedice de a vorbi mai departe. Intrând în sala de ședințe, dl. Urdăreanu s-a dus direct la Iorga pe care l-a amenințat, spunându-i că toate cele declarate acolo fuseseră auzite de Suveran.

Acesta a spus d-lui colonel Urdăreanu următoarele: „Du-te și spune stăpânului tău, că profesorul Iorga nu se teme de nimeni, chiar dacă Regele ar porunci să fie ucis și că toate cele spuse acum la Academie se vor învăța în viitor în cărțile de școală. Chiar dacă voi fi suprimat, cele spuse se vor cunoaște totuși în lumea întregă, deoarece am avut grijă să le trimit mai înainte la Londra, Roma, Paris și Berlin.”

Toate aceste insinuări fac obiectul de discuție prin toate lojile masonice, loji în care s-ar fi hotărât detronarea Suveranului României. Tot masonii mai pretind că, pentru ca opinia publică să nu dea crezare celor care s-ar comenta, [Regele] a îmbunat pe N. Iorga, iar la serbarea și recepția membrilor Ordinului „Ferdinand”, Suveranul s-a fotografiat întretinându-se cordial cu acesta (foto)."

Arhiva SRI, *fond D*, dosar 11382, vol.II, f. 181-184.

